

Självständigt arbete krigsvetenskap (15 hp)

Författare		Program/Kurs
Sofia Lestander		SA VT 2011
Handledare		
Kersti Larsdotter		Antal ord: 11692
		Examinator: Håkan Gunneriusson
<p>UPPRORSBEKÄMPNING I SIERRA LEONE</p> <p><u>Sammanfattning:</u></p> <p>Fredsoperationer anses av många vara svåra att lösa men i Sierra Leone lyckades man trots att man stötte på stora problem under historiens gång. Vid lösandet av denna konflikt användes ett flertal olika aktörer som alla bidrog till skapandet av fred. Syftet med denna uppsats är att undersöka huruvida likheter mellan sättet man löste konflikten på och Galulas metod för upprorsbekämpning ledde till den positiva utgång man hade i fallet. Detta kommer att genomföras genom en kvalitativ textanalys för att påvisa förekomster och avsaknad av de delar som Galula menar är avgörande för att stävja ett uppror.</p> <p>Likheter mellan metoden som man använde sig av vid lösandet av konflikten i Sierra Leone och Galulas metod för upprorsbekämpning går att finna. Likheter är inte tillräckligt stora för att kunna påstå att det beror på likheter med Galulas arbetssätt som man lyckades uppnå fred i landet.</p> <p><u>Nyckelord:</u> Sierra Leone, Galula, Upprorsbekämpning</p>		

COUNTERINSURGENCY IN SIERRA LEONE**Abstract:**

Peace operations are considered to be hard to solve but Sierra Leone is by many thought to be a success despite major problems during the operations. Solving this conflict involved several different actors which all contributed to the creating of peace. The purpose of this essay is to examine whether similarities between the way the conflict in Sierra Leone was solved and the method that Galula presents led to the positive outcome. This will be done by a qualitative textual analysis to demonstrate presence and absence of those parts that Galula claim are crucial to counter an insurgency. Similarities between the method used at the solving of the conflict in Sierra Leone and Galulas method for counterinsurgency can be found. The similarities are not sufficient enough to claim that it was thanks to similarities to Galulas methods that peace was restored in Sierra Leone.

Key words: Sierra Leone, Galula, Counterinsurgency

1	INLEDNING	5
1.1	Bakgrund och problemformulering	5
1.2	Syfte och frågeställningar	6
1.3	Metod.....	6
1.4	Källkritik.....	8
1.5	Avgränsningar	8
1.6	Tidigare forskning	8
1.7	Centrala begrepp	9
1.8	Disposition.....	9
2	TEORI OCH ANALYSVERKTYG	10
2.1	Lyckat utfall.....	10
2.2	Uppror	10
2.3	Analysverktyg och indikatorer	15
3	RESULTAT	16
3.1	Bakgrund Sierra Leone.....	16
3.2	RUF som upprorsmakare	17
3.3	Upprorsbekämpning	19
3.4	Nyttjande av statisk trupp som lever nära befolkningen	20
3.5	Kontroll över och kontakt med lokalbefolkningen	21
3.6	Nedkämpa motståndarens politiska organisation.....	21
3.7	Genomföra lokala val	21
3.8	Pröva de valda ledarna.....	22
3.9	Organisera ett parti.....	22
3.10	Bekämpa de sista upprorsmakarna	22
4	ANALYS AV EMPIRI	23
4.1	Utfallet	23

4.2	RUF	23
4.3	Upprorsbekämpning	24
4.4	Diskussion	26
5	AVSLUTNING	27
5.1	Slutsatser	27
5.2	Förslag till vidare forskning	27
6	REFERENSFÖRTECKNING	28

1 Inledning

1.1 Bakgrund och problemformulering

Den franska militären David Galula gav 1964 ut sin bok *Counterinsurgency Warfare* där han presenterar sina erfarenheter kring upprorsbekämpning efter att ha deltagit vid nedkämpandet av uppror i bland annat Algeriet.¹ Galula beskriver i sin bok teorier kring varför ett uppror uppstår, hur rebellen förväntas agera samt hur man som upprorsbekämpare bäst bekämpar rebellens uppror. Teorin som Galula har tagit fram publicerades samtidigt som ett antal andra böcker inom liknande ämne vilket gjorde att Galulas teorier kom i skymundan.² Militärteoretiker har dock ofta använt sig av teorierna vilket fick författarna till det amerikanska reglementet för upprorsbekämpning, FM 3-24, att återigen läsa boken och mena att Galulas bok var den viktigaste vid framtagandet av reglementet.³

Antalet inomstatliga konflikter har ökat sedan Kalla Krigets slut och en hårt drabbad kontinent har varit Afrika. Ett av de länder som drabbades under tidigt 1990-tal var Sierra Leone. I mars 1991 attackerades det västafrikanska landet av organisationen Revolutionary United Front (RUF). Sierra Leone hade fram till detta letts av ett flertal olika presidenter som sakta men säkert försatt landet i kris där korruption och massinflation var två av landets stora problem. Dessa problem ledde även till ett stort missnöje bland delar av befolkningen vilket var en av anledningarna till skapandet av RUF. På grund av det dåliga skick som landet befann sig i var även militären efterlämnad både vad gällde träning och materiel. Detta ledde till att man fick svårt att stå emot det uppror som RUF inlett och såväl användandet av sydafrikanska legosoldater⁴ som regeringstrupper från länder inblandade i samarbetet Economic Community Of West African States (ECOWAS)⁵ användes inledningsvis för att kunna återgå till fred i landet. När det sista fredsavtalet var signerat gick Förenta Nationerna (FN) in som aktör i landet för att då genomföra en fredsbevarande operation som av många anses vara den mest lyckade operation som FN har genomfört.⁶

Inbördeskriget i Sierra Leone pågick under 10 års tid. Det är en konflikt som startade som ett uppror där man har använt sig av allt från legosoldater till FN-personal för att skapa fred och är också en konflikt där man har lyckats uppnå en fred mellan de stridande parterna som till dags datum har hållits. Fredsoperationer anses ofta vara svåra att lösa men i Sierra Leone lyckades man trots att man stötte på stora problem under processens gång. Med anledning av den mängd aktörer som var delaktiga samt det lyckade utfallet gör det denna konflikt intressant att undersöka.

¹ David Galula, *Counterinsurgency Warfare* (Westport: Praeger Security International 2006), s. vii.

² Ann Marlowe, *David Galula- His life and intellectual context* (Carlisle: Strategic Studies Institute, 2010), s. 10.

³ Marlowe, s.iii.

⁴ Adekeye Adebajo, *Building Peace in West Africa* (Boulder: Lynne Rienner Publishers, Inc, 2002), s. 84.

⁵ Adebajo, s. 84.

⁶ Funmi Olanisakin, *Peacekeeping in Sierra Leone* (Colorado: Lynne Rienner Publishers, Inc, 2008), s. 111

1.2 Syfte och frågeställningar

Syftet med denna uppsats är att undersöka huruvida Galulas metod för upprorsbekämpning tillämpades i Sierra Leone och huruvida detta kan förklara den positiva utgång man hade i fallet. Teorin som Galula har tagit fram används i denna uppsats för att den i stor utsträckning har använts vid framtagandet av det amerikanska reglementet för upprorsbekämpning, FM 3-24, vilket kan komma att påverka ett svenskt framtagande av ett liknande reglemente. Av denna anledning är det relevant att pröva teorin mot modernare konflikter i en del av världen som svensk försvarsmakt kan komma att möta i framtiden.

Sierra Leone är ett intressant fall att undersöka just för att det av många anses vara ett av de mest lyckade fallen där utomstående trupp har använts för att skapa fred i ett land. Det är också intressant av den anledningen att konflikten vi såg i Sierra Leone är en vanligt förekommande typ av konflikt

För att ytterligare pröva den teori som Galula tog fram behöver vidare prövningar genomföras mot ett flertal konflikter. Jag har valt att enbart titta på denna av anledningen att man hade ett lyckat utfall med ett flertal olika aktörers agerande vilket i sig gjorde konflikten intressant. En konsekvens av mitt val att endast titta på denna konflikt är att slutsatser endast kan dras baserat på denna konflikt och därmed inte kan bidra med annat än det till forskningen.

Frågeställningarna som denna uppsats kommer att besvara är:

- Vilka likheter fanns mellan upprorsbekämpningen i Sierra Leone och Galulas teori för upprorsbekämpning?

Utöver den övergripande frågeställningen kommer jag även att besvara följande frågor för att på så sätt kunna komma fram till ett resultat:

- Hur agerade RUF i förhållande till den borgerliga metod som Galula tagit fram för en rebellorganisations doktrin?
- Hur agerade de upprorsbekämpande styrkorna i förhållande till den metod som Galula har tagit fram för att bekämpa uppror?

1.3 Metod

1.3.1 Metodbeskrivning och datainsamling

I denna uppsats är syftet att pröva den teori som Galula har tagit fram kring upprorsbekämpning mot ett fall där fler aktörer användes. Detta kommer att göras som en fallstudie där inbördeskriget i Sierra Leone används som fall. Utifrån konfliktens gång kommer en undersökning att göras kring huruvida det arbetssätt som Galula förespråkar användes för att bekämpa detta uppror och jag kommer även att utröna huruvida Revolutionary United Front och deras kamp kan definieras som ett uppror utifrån Galulas teorier kring detta.

Sofia Lestander

SA VT 11

Datainsamling kommer att ske genom litteraturstudier där kvalitativ textanalys utgör metoden. Den kvalitativa textanalysen kommer att göras med ett öppet förhållningssätt och den litteratur som huvudsakligen kommer att undersökas är Galulas bok *Counterinsurgency Warfare* samt litteratur som behandlar Sierra Leones historia från 1990-talet och framåt.

För att kunna använda mig av metoden för upprorsbekämpning behöver teorin operationaliseras för att på så sätt göra den användbar vid min textanalys. Operationaliseringen presenteras under rubriken *Analysverktyg* för att med hjälp av detta påvisa hur de olika stegens teoretiska beskrivningar kan tillämpas i praktiken. De praktiska tillämpningar av teorin som har framkommit vid min analys av teorin är de som textanalysen kommer att bygga på. Detta för att påvisa förekomsten eller frånvaron vid lösandet av konflikten.

1.3.2 Metoddiskussion

Ett av problemen som uppkom vid datainsamling till denna uppsats är det faktum att intresset för konflikten inledningsvis var lågt vilket lett till att det är svårt att finna källor med tillräckligt hög reliabilitet. Mot slutet av konflikten fick media upp ett stort intresse då bestialiska händelser ledde till populistiskt skrivna artiklar som inte ger en sann bild av konflikten. Detta har lett till att jag har begränsat mig vid mitt val av litteratur och fokuserat på ett fåtal böcker som ändå ger samma bild av konflikten om än inte lika detaljerat. Ett annat problem vid datainsamling är det faktum att litteratur som går att finna oftast är skriven utifrån ett västerländskt synsätt och därmed ”vinnarsidan”. Detta medför att motståndarsidans historia kanske återberättas på ett annat sätt än vad de anser att den bör ha gjorts och detta måste jag förhålla mig till vid insamling av denna information.

Istället för att använda mig av kvalitativ textanalys av en fallstudie så hade jag kunnat använda mig av jämförande design och istället använda mig av två eller flera fall med samma utfall och pröva teorin mot dessa. Detta hade stärkt mina slutsatser om jag hade lyckats hitta fler fall där många faktorer var likvärdiga men arbetets omfattning medgav inte detta.

1.3.3 Validitet och reliabilitet

För att öka reliabiliteten i denna undersökning har jag valt att endast använda mig av litteratur som är skriven av journalister eller forskare där jag tydligt har kunnat se att de använt sig av flertalet källor vid framtagandet av sitt material. Jag har medvetet valt bort nyhetsartiklar då jag har ansett dessa vara vinklade och inte tillräckligt opartiska. De rapporter som jag använt mig av från Human Rights Watch anser jag vara tillräckligt pålitlig då rapporter av detta slag även är vanligt förekommande vid annan forskning som jag har läst.

Mätningen av mina faktorer har utgått från den teori som uppsatsen bygger på och jag har operationaliserat teorin för att bryta ned faktorerna till mer handfasta aktiviteter. Det jag har jämfört dessa faktorer mot har sedan varit Sierra Leones inbördeskrig där jag har lagt dessa faktorer mot händelserna för att se om de efterföljdes eller inte. Jag har vid min redovisning av empirin inte presenterat alla händelser som har skett genom konflikten då ett stort antal inte varit av relevans. Urvalet har jag då baserat på händelser som haft stor betydelse för påverkan av konflikten och de bortvalda händelserna har varit av sådan karaktär att de inte haft någon betydelse för det vidare förloppet.

1.4 Källkritik

Vid valet av de källor som jag har använt vid framtagandet av resultatet är de valda utifrån deras egen reliabilitet. Jag har medvetet valt bort tidningsartiklar samt diverse hemsidor där relevant information har gått att finna men där jag inte ansett att de har varit tillräckligt tillförlitliga. Litteraturen jag har valt är skriven av personer som är insatta och erkända inom sina områden och jag har även vid inläsning av annan forskning funnit den av mig valda litteraturen som källor även till dessa arbeten.

Som jag nämner i metoddiskussionen är ett problem som man per automatik stöter på vid skrivande om en konflikt är det klassiska problemet att vinnaren skriver historien. Detta problem har även jag vid valet av mina källor eftersom jag inte har lyckats finna någon form av litteratur som påvisar motståndarpartens åsikter om händelserna som jag diskuterar. Resultatet av detta är en ensidig vinkling där jag måste lita på att det arbete som har gjorts före mig i denna fråga ger en tillräckligt neutral bild över händelserna för att det ska återspegla verkligheten.

1.5 Avgränsningar

Jag kommer endast att förhålla mig till de faktorer som Galula menar är avgörande för att bekämpa ett uppror på det militära och politiska planet. Dessa faktorer kommer att undersökas gentemot de insatser som genomfördes av Sierra Leones egen armé, Kamajorerna, Executive Outcomes, ECOWAS, ECOMOG (Economic Community of West African States Cease-fire Monitoring Group) samt FN under inbördeskriget. Jag kommer inte att undersöka övriga rebellgrupper och kriminella konstellationer som fanns i landet under denna tid utöver Revolutionary United Front och jag kommer även att i stor utsträckning bortse från inblandningen av Liberias president Charles Taylor och dennes påverkan på RUF. Vid analysen av RUF som organisation kommer jag endast att analysera de utifrån den borgerliga metoden (se vidare kap.2) då de inte agerade utifrån Galulas ortodoxa metod. Avgränsningen att endast använda Sierra Leone görs med motivet att det är ansett som en av de mest lyckade konflikter som lösts ut i modern tid där den upprorsbekämpande styrkan bestått av ett flertal olika aktörer.

1.6 Tidigare forskning

Kring inbördeskriget i Sierra Leone finns det mycket forskning gjord tidigare som behandlar användandet av barnsoldater. Forskning som diskuterar huruvida Sierra Leone var eller inte var ett lyckat utfall av FN:s agerande går också att finna. Kopplingen gentemot Galula har jag inte kommit över i mina sökningar kring ämnet.

Utöver Galula så finns det även andra forskare som har skrivit om upprorsbekämpning. En av dessa är David Kilcullen som har tagit fram *Twenty Eight Articles*. Dessa behandlar upprorsbekämpning i praktiken på taktisk nivå och är i stor utsträckning utformat som tips på hur man skall bete sig för att lyckas med upprorsbekämpning. Jag har valt bort Kilcullens teori för upprorsbekämpning därför att jag vid mitt val av material inte har lyckats få fram tillräckligt tillförlitliga källor som beskriver agerande på taktisk nivå.

Sofia Lestander

SA VT 11

Stora delar av den freds och konfliktforskning som är genomförd fokuserar på att definiera vad framgång är och hur man når detta genom användandet av militär trupp. Forskningen genomförs både genom att titta på insättandet av FN-styrkor samt användandet av andra organisationer som har möjlighet att genomföra insatser för att återskapa fred i ett område.⁷ Stora delar av den forskning som är gjord inom detta område är genomförd i form av fallstudier varav de generella slutsatser som presenteras måste ses utifrån den kontext de är framforskade inom.

1.7 Centrala begrepp

Uppror: ”En förlängd kamp utförd metodiskt, steg för steg, i syfte att nå mellanliggande objekt för att slutligen störta den existerande ordningen”.⁸

Terrorism:

Terrorism är avsiktligt, politiskt motiverat våld riktat mot icke-stridande mål, utfört av subnationella grupper eller hemliga agenter, vanligtvis avsett att påverka en publik.⁹

Upprorsbekämpning:

De militära, juridiska, politiska, ekonomiska, psykologiska och medborgerliga handlingar utförda för att besegra upproriskhet, riktat mot de bakomliggande orsakerna.¹⁰

Slå:

Stridssätt som syftar till att försätta motståndaren ur stridbart skick genom att nedkämpa honom eller få honom att ge upp.¹¹

1.8 Disposition

Uppsatsens första kapitel kommer att bestå av en inledning där delar som bakgrunden, syftet och frågeställningen presenteras. Det andra kapitlet kommer att behandla de teorier som uppsatsen bygger på och kommer inledningsvis att presentera Paul Diehls faktorer som avgör framgång i en fredsoperation. Därefter kommer David Galulas teorier kring upprorsbekämpning samt teorier kring hur en rebell förväntas agera att presenteras. Kapitlet kommer även att presentera det analysverktyg som har använts i textanalysen. Kapitel tre inleds med en bakgrund till konflikten i Sierra Leone för att ge läsaren en ökad förståelse. Därefter presenteras resultatet av undersökningen i form av en redogörelse för hur RUF:s metoder liknade Galulas teorier kring det förväntade beteendet av en rebell samt med de funna fall som påvisar befintligheten av de olika delstegen i metoden för upprorsbekämpning. Efter analysen går det att läsa en diskussion där besvarande av frågeställningen sker. I det avslutande kapitlet går det att finna slutsatser kring frågeställningen samt en källförteckning.

⁷ Birger Heldt, *Betingelser för framgångsrika fredsbevarande operationer*, (Stockholm: Försvarshögskolan, 2003) s. 15-24

⁸ Galula, s.2

⁹ Gunnar Jervas, *Terrorismens tid* (Kristianstad: SNS Förlag, 2003), s.13

¹⁰ Översatt från: ”Those military, law enforcement, political, economic, psychological and civic actions taken to defeat insurgency, while addressing the root causes” British Army, *British Army Field Manual Volume 1, part 10 Countering Insurgency*, (2009) s. 1-6

¹¹ Försvarsmakten *Nomenklatur markstrid MSR 1:4 förhandsutgåva* (2010), s. 19

2 Teori och analysverktyg

2.1 Lyckat utfall

Freds- och konfliktforskaren Paul F. Diehl definierar i sin bok *Peace Operations* (2008) tre allmänt gällande punkter som avgör huruvida en fredsoperation kan anses vara lyckad eller inte. Punkterna är övergripande och förekomsten av dem definieras med hjälp av ett flertal underliggande faktorer. Den första punkten som Diehl beskriver är dämpande av konflikten (*Conflict abatement*) som också är huvudorsaken till varför en fredsoperation genomförs. För att identifiera framgång inom denna punkt kan man titta på huruvida antalet dödsoffer ökat eller minskat, antalet brott mot det eldupphöravtal som troligtvis är gällande samt längden på den period som ett nytt krig inte har brutit ut i landet.¹²

Den andra punkten som kan definiera ett lyckat utfall av konflikten är huruvida man har lyckats isolera konflikten eller inte. Underliggande faktorer som man tittar på för att definiera denna punkt är antalet inblandade parter samt det ekonomi- och vapenflöde som finns i området.¹³

Den sista punkten som kan användas för att avgöra utfallet är att titta på skapandet av en miljö som är passande för lösandet av konflikten. Detta sätt att mäta ett lyckat utfall på är endast tillämpligt vid konflikter där man har satt in en operation innan ett fredsavtal har signerats av de båda parterna. För att kunna mäta denna punkt tittar man på de pågående politiska processerna i form av förhandlingar och ser även över de överenskommelser som nås av de båda stridande parterna.¹⁴

2.2 Uppror

Den teori som uppsatsen kommer att utgå ifrån är skriven av den franska överstelöjtnanten David Galula som efter erfarenheter i Kina, Algeriet, Grekland och Indokina tog fram en teori för hur man bekämpar uppror samt hur en rebell agerar. Nedan följer en redogörelse för rebellernas agerande samt metoder för bekämpning av uppror av denna typ.

2.2.1 Galulas teori om rebellens doktrin

Beroende på rebellens mål med upproret finns det enligt Galula två olika metoder för att uppnå dessa. Antingen väljer man den ortodoxa metoden som vanligtvis används av rebeller som vill uppnå en politisk förändring, exempelvis införa kommunism i ett land, eller så väljer man genvägen, den borgerliga metoden. Vid användandet av den borgerliga metoden är rebellen mer intresserad av att ta makten och rörelsen består ofta av en liten skara människor utan en stark organisation bakom sig.¹⁵

En upprorsrörelse som använder sig av den borgerliga metoden är inledningsvis fokuserade på att få uppmärksamhet för sin sakfråga som de kämpar för. Detta kan och syftar till att locka till sig fler anhängare för att på så sätt utöka sin skara av anhängare. För att få denna uppmärksamhet

¹² Paul F. Diehl, *Peace Operations*, (Cambridge: Polity Press, 2008) s. 122

¹³ Diehl. s. 122

¹⁴ Diehl. s. 122

¹⁵ Galula, s. 39

genomför rebellerna slumpmässiga, spektakulära aktioner i form av terrorism, bombningar, mordbränder och lönnmord. När dessa aktioner är utförda följer snart det andra steget i rörelsen. Denna gång väljer man målen för terrorism och målet är att isolera de upprorsbekämpande styrkorna från massorna samt att få befolkningen delaktig i kampen. Detta innebär i praktiken att man genomför mord i olika delar av landet där statlig personal som jobbar nära befolkningen är ett av de mest eftertraktade målen. Detta kan vara poliser, brevbärare, borgmästare eller lärare. Att välja högt uppsatta ledare från den upprorsbekämpande styrkan har inte samma effekt då dessa är för långt bort från befolkningen för att det ska skrämja dem. De medlemmar som rebellerna har lyckats rekrytera till organisationen ges i uppgift att samla in pengar från befolkningen. De medlemmar som samlar in mest pengar är också de som har större möjligheter att bli någon form av ledare för organisationen i ett senare skede. Insamlingen av pengar syftar också till att visa för befolkningen att genom att skänka pengar så stödjer de upproret och om de inte skänker pengar så är de förrädare. Några av dessa förrädare kan också komma att avrättas av rebellerna. För att ytterligare skapa en distans mellan de upprorsbekämpande styrkorna, dessas allierade och befolkningen kommer rebellerna tillse att det finns ett hot mot de personer som arbetar för att försöka finna en kompromiss för att skapa fred i landet.¹⁶

När dessa steg är genomförda har rebellerna möjlighet att mobilisera befolkningen och återgå till den ortodoxa metoden och nu skapa ett parti som skall strida för rebellernas sakfråga. Skapandet av ett parti i detta läge kan vara svårt då processen vanligtvis varit snabb vilket gör att det finns motsättningar och olika viljor inom ledningen.¹⁷

2.2.2 Counterinsurgency-teorin

Galula beskriver i sin bok *Counterinsurgency Warfare* en metod för hur operationer mot ett uppror skall genomföras. Denna metod syftar både till militära aktioner samt politiska inspel i försök att återskapa det tillstånd landet befann sig i innan upproret påbörjades. Metoden används vid nedkämpande av uppror som genomförs enligt det som Galula benämner som *cold* och *hot revolutionary war*.¹⁸

Cold revolutionary war är en metod för rebellen där arbetssättet bygger på att denne agerar lagligt och utan våld. Det handlar om att bygga upp ett parti och rekrytera medlemmar som alla tror på den sakfråga som partiet skapats kring och detta är vanligtvis den inledande perioden av ett uppror. Ett bekämpande av denna sorts uppror kan genomföras på olika sätt och involverar vanligtvis polis samt delar av den styrande ledningen som ofta är de enda som är medvetna om att upproret är på gång.¹⁹

Hot revolutionary war uppstår när rebellen väljer att ta gå över till att använda sig av våld och öppet illegala handlingar vilket innefattar de senare stegen i den ortodoxa metoden och samtliga steg i den borgerliga metoden. Metoden för upprorsbekämpning vid *hot revolutionary war* är uppbyggd i nedan följande åtta steg och skall ses mer som principer än som ett recept för framgång.²⁰

¹⁶ Galula, s 39-40

¹⁷ Galula, s. 40

¹⁸ Galula, s. 75

¹⁹ Galula, s. 41

²⁰ Galula, s. 75

Steg 1: Bekämpande eller uteslutande av rebellens styrkor

Syftet med det första steget i denna metod är inte att slå rebellens styrkor direkt. Steget handlar snarare om att skapa möjligheter för den motverkande parten att verka för att i ett senare skede kunna bekämpa det uppror som finns. Taktiken för att genomföra detta i praktiken innebär att inledningsvis använda sig av rörliga styrkor tillsammans med de styrkor som kan ha varit tänkta att använda som understöd och förstärkning i andra områden. Dessa styrkor skall sedan koncentreras kring ett specifikt område där arbetet utförs utifrån och in i ett försök att slå en ring runt rebellerna. Nästa steg som utförs är att arbeta sig inifrån och ut för att på så sätt försöka utesluta övriga rebeller som man inte kom åt i det tidigare arbetet. När denna uppdelning sedan är klar delas området in i sektorer där styrkor tilldelas ansvar för att tillse att rebellerna inte längre kan verka inom området.²¹

Steg 2: Insättande av statiska styrkor

Nästa steg syftar till att skapa ett samarbete med befolkningen för att med deras hjälp kunna nedkämpa rebellerna. Fokus flyttas alltså från nedkämpandet av motståndaren till att istället ligga på befolkningen för att vinna deras förtroende. Trots att fokus flyttas så upphör inte de militära aktionerna mot motståndaren. Nedkämpandet fortsätter men i förändrad form. Istället för att fortsätta arbetet med stora operationer så går man nu istället ner på mindre operationer och överfall mot rebellerna mestadels i syfte att störa deras arbete med omorganisation och återuppbyggnad utifrån. En av de viktigaste punkterna, sett ur de militära styrkornas perspektiv, är att rebellerna inte tillåts växa utifrån och bli starkare.²²

För de militära styrkorna är det i detta skede viktigt att välja de platser där människor faktiskt lever och verkar och skydda dessa, snarare än att fokusera på det som anses vara viktiga militära mål. Genom att enbart fokusera på vad som anses vara militärt viktiga broar, vägar etc. kan målet med operationen misslyckas helt och styrkan har då inte på något sätt varit delaktig i nedkämpandet av rebellerna. Rebellerna har då även haft fritt spelrum på de platserna där folk faktiskt bor och kan därmed få ett ökat antal anhängare. Arbetet med detta steg innebär ett större steg mot den politiska delen av nedkämpandet av upproret där de militära styrkorna står för skyddet av detta arbete.²³

Steg 3: Kontakt med och kontroll över befolkningen

För att skapa kontakt med och kontroll över befolkningen kommer detta steg att behöva delas in i ett antal underkategorier. Detta för att underlätta arbetet med befolkningen vars förtroende inte kommer att vinnas om de upprorsbekämpande styrkorna enbart fokuserar på att återta kontrollen av folket. Det första steget är att skapa kontakt med folket. Detta kan vara problematiskt beroende på hur stort inflytande rebellerna har haft över detta område tidigare. Har rebellerna haft kontroll över området kan intåget av de upprorsbekämpande styrkorna leda till att ett öppet samarbete är omöjligt då de mest troligt styrs indirekt av rebellerna även i detta skede. För att motverka detta måste de upprorsbekämpande styrkorna använda sig av makt för att uppnå ett samarbete. Detta görs genom att först be om enskilda och kollektiva tjänsters utförande av befolkningen som gynnar både befolkningen och de militära styrkorna. Om tjänsten inte genomförs frivilligt måste den

²¹ Galula s. 75-77

²² Galula s. 77-78

²³ Galula s. 78-79

upprorsbekämpande styrkan vara beredd att gå in och beordra befolkningen att lösa uppgiften. För att kunna vinna befolkningens förtroende är det viktigt att ersättning ges till befolkningen och att det är tydligt att de själva har nytta av det som utförts.²⁴

Nästa delsteg handlar om att få kontroll över befolkningen. Detta görs genom att börja bokföra dem för att skapa sig en bild av vem som bor var, vilka relationer folk har sinsemellan och vilka som tillhör vilket samhälle. Genom detta arbete försvårar man rebellens arbete då man genom detta har börjat kartlägga och skapat sig en bättre bild över vilka personer som är mer intressanta än andra vad gäller rekrytering och liknande. Ett annat sätt att skapa sig kontroll över befolkningen är att införa regler kring hur befolkningen får röra sig. Detta kan vara att reglera vilka tider de inte får befinna sig utanför sina hus samt genom att utkräva godkända tillstånd av individer som försöker ta sig in eller ut ur sina städer för att resa. Syftet med detta är inte att försvåra resande utan att visa att man även har koll på hur och när folk reser för att göra det svårare för de att samarbeta med rebeller.²⁵

Delsteg nummer tre handlar om att skydda befolkningen. Ett av de lättaste sätten för rebellen att underbygga det förtroende som de upprorsbekämpande styrkorna försöker att bygga upp är att hota civilbefolkningen. Om befolkningen inte känner sig skyddad från detta yttre hot är det troligt att deras vilja att samarbeta inte längre finns kvar och det är därför viktigt att de militära styrkorna som finns i området genomför patruller och operationer såväl dag- som nattetid. Befolkningen får inte uppleva att de under dagtid styrs av de upprorsbekämpande styrkorna men att så snart mörkret faller styrs de av rebellerna igen.²⁶

Det fjärde steget innebär att de upprorsbekämpande styrkorna måste samla in underrättelser för att med hjälp av dessa bekämpa rebellerna. Insamlingen av underrättelser sker hela tiden och de militära styrkorna bör sträva efter att möjliggöra detta i så stor utsträckning som möjligt och inte enbart genom att använda sig av speciellt utbildade inom området.²⁷

Det sista steget handlar om att vinna stödet hos befolkningen. I praktiken innefattar detta uppstartande av projekt inom bland annat ekonomi, kultur och sjukvård.²⁸

Steg 4: Nedkämpande av upprorsmakarens politiska organisation.

Steg 4 genomförs lämpligast av polisiära enheter och syftar till att förhindra rebellens möjligheter att sprida sitt politiska budskap hos lokalbefolkningen. Det är av stor vikt att de operationer som genomförs för att gripa de individer som bistår rebellen utförs av enheter som man vet att man kan lita på. En korrupt poliskår är inte lämplig att använda sig av eftersom det inte kommer att leda till att rätt personer grips. Det vanligaste är att befolkningen i byn är väl medvetna om vilka som sympatiserar med rebellerna och vilka som inte gör det. Genom att arresteras och förhöra ett

²⁴ Galula s. 81

²⁵ Galula s. 82-83

²⁶ Galula s. 83

²⁷ Galula s. 84

²⁸ Galula s.84-85

stort antal individer som man egentligen vet inte är de man letar efter kan man som resultat av förhör få reda på mer underrättelser så att kartläggningen av de rätta individerna underlättas.²⁹

Steg 5: Lokala val

Nästa steg enligt Galulas metod är att genomföra lokala val där befolkningen själva väljer sina ledare. Detta kan bli svårt att genomföra beroende på lokalbefolkningens inställning samt resultatet av de operationer man genomfört i det tidigare steget. Om arbetet i det tidigare steget visade sig inte vara tillräckligt grundligt gjort måste man gå tillbaka och genomföra det ännu en gång innan man kan gå vidare. Det finns flera risker med att genomföra dessa val och de bör vara minimerade i så stor utsträckning som möjligt innan eftersom de upprorsbekämpande styrkorna måste acceptera resultatet efter valet oavsett utgång.³⁰

Steg 6: Pröva de valda ledarna

När de lokala valen nu är genomförda är nästa steg att pröva dessa ledare med hjälp av mer eller mindre avancerade uppgifter. Beroende på det resultat som ledaren levererar kommer de upprorsbekämpande styrkorna antingen att främja ledaren och bygga upp dennes position eller så kommer man att försöka få bort personen från sin position med stöd och förståelse från befolkningen. De uppgifter som ledaren får är uppgifter som gynnar både befolkningen och den upprorsbekämpande parten vilket leder till att befolkningens stöd för den upprorsbekämpande styrkan ökar.³¹

Steg 7: Organisera ett parti

Slutligen kommer det att finnas lokala ledare för varje samhälle inom landet. Dessa måste så småningom organiseras in i större partier för att möjliggöra ett nationellt styre och detta kan göras på två olika sätt. Det ena sättet är att gruppera och skapa ett parti utifrån ett parti som redan finns inom landet. Det andra sättet är att starta ett helt nytt parti från grunden. Båda metoderna har sina för- och nackdelar och det viktiga är inte hur detta genomförs utan att det istället bildas ett parti. Arbetet med detta får inte rusas igenom utan måste få ta den tid det tar.³²

Steg 8: Bekämpa de sista upprorsmakarna

Under tiden som det politiska arbetet har pågått har det militära arbetet med att bekämpa rebellerna pågått vid sidan av. Arbetet med de småskaliga operationerna övergår nu i det sista skedet till att återigen bli stora operationer där man driver motståndaren genom terräng där man med hjälp av lokalbefolkningen har skapat nät för att fånga upp rebellerna. Ett alternativ till detta är också att erbjuda amnesti och på så sätt få en hårt pressad motståndare att ge upp. Arbetet med att bekämpa de sista rebellerna kan inte fortgå hur länge som helst då det kommer att påverka lokalbefolkningens vardag i stor utsträckning. Det optimala är därför att genomföra operationerna i samband med att jordbruk och annan verksamhet är stillastående och befolkningen inte krävs till detta.³³

²⁹ Galula s. 86-89

³⁰ Galula s. 89-90

³¹ Galula s. 90-92

³² Galula s. 92-93

³³ Galula s. 93-94

2.3 *Analysverktyg och indikatorer*

Bekämpande eller uteslutande av rebellens styrkor

Det första steget enligt Galulas metod för upprorsbekämpning innebär i praktiken att trupp sätts in som påbörjar stora operationer i området för att slå mot upprorsmakarna. Dessa operationer bör utföras som anfall mot områden där fienden befinner sig för att återta terrängen. Truppen skulle kunna vara av egen nation eller tillföras från andra länder eller organisationer som bistår i frågan. Arbetet med att bekämpa upproret måste inte innebära att motståndaren helt slås ut vid detta steg eftersom arbetet med upprorsbekämpningen fortgår tillsammans med den politiska process som också genomförs.

Insättande av statiska styrkor

Det praktiska arbetet med steg två kan innefatta upprättande av fasta baser i anslutning till samhällen där befolkningen lever. Vid dessa fasta baser skall personal finnas dygnet runt för att kunna skydda befolkningen. Arbete med vägspärrar och liknande inrättningar är också ett möjligt arbetssätt i kombination med operationer riktade mot områden där man vet att rebellerna uppehåller sig. Patrullering i och kring det område som den fasta styrkan befinner sig är ett viktigt steg för att visa närvaro och dessa bör man genomföra både dag- och nattetid.

Kontakt med och kontroll över befolkningen

Steg tre innefattar mycket arbete som de militära styrkorna inte alltid är bäst lämpade för. Samarbete med icke-statliga aktörer, så som Röda Korset, World Food Programme och liknande är fullt tänkbart i detta steg i syfte att skapa ett ökat förtroende gentemot den militära insats som bedrivs. Deras insatser innefattar utdelning av mat, upprättande av temporära sjukhus, uppbyggande och skötsel av flyktinförläggningar och övriga mer humanitärt inriktade insatser. Kontroll av befolkningen är en uppgift som lämpar sig för den militära personalen tillsammans med polisen. Denna kontroll utförs med hjälp av till exempel vägspärrar som kartlägger människors rörelser in och ut genom samhällen, införande av utgångsförbud eller tillslag och genomsökande av människors hem.

Nedkämpande av upprorsmakarens politiska organisation.

Syftet med steg fyra för vara att bli av med det översta skiktet i rebellernas organisation och förhoppningsvis skapa turbulens och eventuellt en splittring. För att kunna bli av med de ledande personerna i organisationen krävs riktade insatser mot antingen den kända ledaren direkt för att kunna ställa denna ansvarig eller mot de kända sympatisörer som man har kartlagt som kommer att kunna ge vidare underrättelser. Operationerna genomförs genom ett samarbete mellan militär och polis eller enskilt av någon av de båda instanserna. Gripandet skulle även kunna utföras av något annat land om ledaren av någon anledning har flytt och vikten i detta steg ligger in i vem som genomför gripandet utan snarare att det genomförs. Utöver gripandet bör man även ta till metoder för att försöka störa det politiska parti som motståndaren eventuellt har påbörjat i detta läge. Detta kan genomföras med hjälp av infiltration, censur, frysning av ekonomiska tillgångar och andra juridiska aktioner som försvårar partiets arbete.

Lokala val

Det femte steget genomförs lämpligast av icke-militär personal, till exempel FN eller någon annan organisation som har kunskaperna kring att bevaka val. Den militära styrkan som finns i landet kan användas som skydd och bevakning för att förhindra attentat genomförda av rebeller

Sofia Lestander

SA VT 11

för att försvåra valet. I Sierra Leone fanns en någorlunda fungerande statsapparat samt ett förtroende från befolkningen gentemot denna. Av denna anledning kommer förekomst av större val att påvisa förekomst eller brist på denna punkt.

Pröva de valda ledarna

Prövandet av de eller den nya ledaren för antingen samhället eller landet bör prövas genom uppgifter som i praktiken skulle kunna innebära upprättande av en fungerande statsapparat, stävjande av det pågående upproret, införande av ny lagstiftning och liknande.

Organisera ett parti

Tecken på att ett skapande av parti pågår utgörs i form av presentationen av nya partier. Omorganisation av redan befintliga partier bör gå att utläsa ur partiets partiprogram vilket är material jag inte kunnat ta del av och därav inte kommer att kunna undersöka vidare. Tecken på omorganisation skulle kunna vara byte av organisation, ledande befattningar, byte av huvudfrågor och liknande.

Bekämpa de sista upprorsmakarna

Det slutliga steget i processen måste inte innebära ett nedkämpande av de sista rebellerna genom en militär insats. Steget skulle även kunna genomföras med hjälp av kombinerade vapen som i detta fall skulle kunna innebära en kombination av militära och politiska insatser i form av upprättande av platser där avvapning och demobilisering sker, operationer mot områden där rebellerna fortfarande verkar samt erbjudande angående amnesti för att på så sätt uppmuntra rebellerna att avväpna sig.

3 Resultat

3.1 Bakgrund Sierra Leone

Sierra Leones självständiga historia sträcker sig från april 1961 då Sierra Leone blev självständigt från Storbritannien. Landet styrdes mellan 1961 och 1967 av Milton och Albert Margai, två bröder, som representerade det liberala partiet Sierra Leone People's Party (SLPP). I valet 1967 förlorade SLPP mot All People's Congress (APC) som då styrdes av den populistiske Siaka Stevens. Stevens avsattes genom en militärkupp men återtog makten genom en motkupp året därpå. Genom att dela ut särskilt skydd till vissa individer säkerställde Stevens att han fick politiskt stöd från dessa och korruptionen var ett faktum. 1973 gjordes Sierra Leone till en en-partistat vilket lagstodgades 1978. Armén som fanns i Sierra Leone försvagades och de hade vid det här laget försökt genomföra flera militärkupper för att på så sätt bli av med den sittande presidenten. Stevens tillsåg därefter att samtliga högre officerare inom armén var lojala gentemot partiet.³⁴

1985 avgick Stevens och gav över makten till den dåvarande chefen för armén, General Joseph Momoh. När Momoh tog över gavs han ett splittrat APC, en försvagad armé och en ekonomisk kris att arbeta med. Ett sätt att få bukt med ekonomin var att sänka anslagen till utbildning och

³⁴ Adebajo, s. 80-81

sjukvård vilket gjordes med 60 % mellan åren 1980-1987. Inflationen i Sierra Leone vid denna tidpunkt steg och var i slutändan tresiffrig.³⁵

Utbildningssystemet i Sierra Leone var vid det här laget helt förstört och skolorna saknade resurser för att utbilda. De lärare som fanns för högre utbildning hade antingen lämnat landet eller börjat arbeta politiskt för presidenten. Detta ledde till att hundratusentals ungdomar nekades grundläggande utbildning och de fick sedan svårt att få jobb och stod därmed arbetslösa och utbildade.³⁶

I december 1989 bröt inbördeskriget i grannlandet Liberia ut med ledaren Charles Taylor och dennes trupp som motstående part till den liberianska regeringen. Kriget spred sig till landsbygden och för att försöka stoppa kriget sände Economic Community of West African States (ECOWAS) in beväpnad trupp och Sierra Leone deltog med trupper i denna konflikt. Momoh beslutade även i samband med detta att låta ECOMOG, som var samlingsnamnet på den beväpnade trupp som ECOWAS sände till Liberia, att använda sig av en flygbas i Sierra Leone. Detta tros vara en av orsakerna till varför Taylor som efterfrågat användandet av denna flygplats tidigare men nekats, valde att stötta Revolutionary United Front (RUF) vid deras uppror gentemot Sierra Leone.³⁷

RUF leddes av den före detta korpralen Foday Sankoh som tidigare hade deltagit i militärkupper mot Stevens under 1970-talet och på grund av detta satts i fängelse. RUF tillsammans med det av Taylor ledda National Patriotic Front of Liberia (NPFL) gick i mars 1991 över gränsen från Liberia in i Sierra Leone och därmed startade inbördeskriget i landet.³⁸

Den officiella freden mellan de stridande parterna slöts vid ett möte i Abuja den 10 november 2000. Detta innebar dock inte att freden existerade i praktiken men med hjälp av FN:s insats i landet kunde man tillslut 2002 anse att konflikten var över. Vid det här laget hade man avvärjat stora delar av upprorsmakarna samt de civila försvarsstyrkor som fanns i landet och demokratiska val kunde genomföras. Efter 2002 skedde endast ett fåtal attacker mellan rebeller och civila framförallt under valperioden som fördömdes av de politiska partierna. Konflikten i Sierra Leone stoppades från att sprida sig vidare till de omkringliggande länderna men i samband med att fred upprättades hotades den av den pågående konflikten i Liberia. Detta motverkades dock med hjälp av sanktioner mot Liberia samt en fredsoperation som skapade fred i området.³⁹

3.2 RUF som upprorsmakare

Vid en intervju 1996 utförd av författaren Lansana Gberie med RUF:s ledare Foday Sankoh uttrycker Sankoh att kriget som utspelar sig är folkets kamp mot regimen och att det inte är hans fel att det utbrutit. Han menar att folket i Sierra Leone vill ha ”gratis utbildning, gratis vård, ett

³⁵ Adebajo, s. 81-82

³⁶ Olonisakin, s. 12

³⁷ Olonisakin, s. 11-12

³⁸ Olonisakin, s. 12

³⁹ Olonisakin, s.110-112

lämpligt användande av landets naturtillgångar och tillgång till basala nödvändigheter som politikererna har nekat de. Kampen som folket driver handlar om dessa frågor.”⁴⁰

RUF bestod i stor utsträckning av arbetslösa, utbildade ungdomar som genom RUF såg möjligheten att tjäna pengar genom att plundra, skörda diamanter och möjligen störta den sittande regeringen.⁴¹ En annan del av medlemmarna bestod av dåligt betalda regeringssoldater. De rebeller som deltog vid starten av inbördeskriget hade innan detta fått utbildning i gerillataktik från Libyen och Burkina Faso tillsammans med medlemmar från NPFL.⁴² Attacken mot Sierra Leone skedde i diamantrika områden och det var också diamanter och vapenhandel som finansierade det krig som RUF genomförde. De stora inkomster som rebellerna fick tack vare dessa var en bidragande faktor till varför de inte ville återupprätta fred i landet.⁴³

Ett annat sätt för RUF att tjäna pengar på var med hjälp av ”Operation Pay Yourself”. Operationen gick ut på att med hjälp av vägspärrar, bemannade av RUF-soldater tillsammans med AFRC-soldater, tvinga de civila som passerade igenom att dela upp sina tillhörigheter i två högar. Den hög med mest värde i behöll rebellerna och den minst värdefulla återgick till den civila som passerade igenom.⁴⁴

Ett av RUF:s största problem var att man hade svårt att rekrytera nya medlemmar och även stöd från lokalbefolkningen. De brutala metoder som man använde sig av som inkluderade både tortyr och avrättningar fick befolkningen att distansera sig⁴⁵ och rörelsen fick därför rekrytera med tvång⁴⁶.

Den första attacken som genomfördes av RUF gentemot Sierra Leone utfördes av drygt 100 rebeller mot de två samhällena Bomaru och Sienga. Attackerna resulterade i att rebellerna dödade två officerare och elva civila och efter att ha plundrat de båda platserna drog man sig tillbaka till de baser i Liberia som man utgått ifrån. Sankoh gjorde efter dessa attacker ett uttalande där han förklarade att detta var början på folkets kamp mot regeringen och att RUF skulle komma att gå i spetsen för detta. Inom samma vecka utfördes nya attacker mot nya städer i området av uppemot 300 tungt beväpnade rebeller. Återigen plundrades städerna och efter stridigheter med Sierra Leones armé tillhörde snart ett helt distrikt RUF. Utifrån ett videoklipp som hittades långt senare går det att se Sankoh som förklarar för en uppställd massa av människor att så länge RUF finns i staden kan befolkningen känna sig trygga.⁴⁷

RUF förändrade sin taktik vad gällde användandet av fasta baser i Liberia mellan åren 1992 och 1993. Nu valde man att istället flytta fram sina baser till nya områden där mer temporära och primitiva baser utgjorde platser för träning och rekrytering av nya medlemmar. I slutet av 1994 utvidgade man sina områden ännu mer med hjälp av ”hit and run operationer” och fanns nu inom

⁴⁰ Lansana Gberie, *A dirty war in West Africa* (Bloomington: Indiana University Press, 2005), s. 46

⁴¹ Adebajo, s. 79

⁴² Adebajo, s. 82

⁴³ Adebajo, s. 82

⁴⁴ Human Rights Watch *Sowing Terror: Atrocities Against Civilians in Sierra Leone* (1998)

⁴⁵ Adebajo, s. 83

⁴⁶ Adebajo, s. 79

⁴⁷ Gberie, s. 59-61

Sofia Lestander

SA VT 11

hela Sierra Leone.⁴⁸ RUF nyttjade sig av gerillataktik och använde den svår genomträngliga djungeln när de genomförde sina överfall, vilket skapade stora problem för de reguljära styrkorna när de försökte nedkämpa motståndaren. De använde sig även av terräng som var välkänd för dem själva och när regeringsstyrkorna kontrollerade stora vägar och städer så använde sig RUF istället av de mindre vägarna.⁴⁹

1995 påbörjade RUF attacker mot Freetown då de vid det här laget bestod av ca 4000 medlemmar som antingen rekryterats av egen vilja eller tvingats in i organisationen genom att kidnappa och droga unga män.⁵⁰ Attackerna slogs ned och RUF tappade inte bara staden utan även många av de gruvor som de tidigare haft⁵¹ vilket innebar att en stor del av den inkomst som de tidigare haft genom smuggling av diamanter⁵² nu minskade.

Selektiva angrepp mot grupper av människor genomfördes av RUF. De mest utsatta grupperna var bland annat journalister, poliser och nigerianer men även medarbetare ur icke-statliga organisationer, regeringsmedlemmar och personer som utgjorde opposition till den styrande militärjuntan var utsatta för angrepp av rebellerna.⁵³

3.3 Upprorsbekämpning

Upprorsbekämpning i Sierra Leone har genomförts av olika parter vid ett flertal tillfällen. Arbetet har många gånger stött på motgångar då kupper och förändrade förutsättningar har påverkat försöken. Nedan följer en beskrivning av några av de försök som genomförts av de olika parterna.

Som svar på det uppror som RUF påbörjat satte Sierra Leones regering inledningsvis in sin egen armé för att nedkämpa motståndaren. Ett hundratal soldater från Nigeria, Ghana och Guinea sattes också in tack vare de avtal som fanns mellan länderna genom organisationen ECOMOG.⁵⁴ De utländska soldaterna hade sin bas i huvudstaden Freetown där de utgick ifrån. Insatsen visade sig inte vara tillräcklig då framförallt den Sierra Leonsiska armén var dåligt tränad och saknade resurser för uppgiften. RUF kunde tack vare de misslyckade försöken utöka sin närvaro ute på landsbygden och det enda resultat som insättandet av armén gav var en militärkupp i ett senare skede.⁵⁵ Kuppen som genomfördes i april 1992 ledde till att en militärjunta tog över makten efter president Momoh. Juntan kallade sig för National Provisional Ruling Council och styrdes av kaptenen Valentine Strasser. Strasser försökte inledningsvis att ta fram ett fredsavtal tillsammans med RUF vilket nekades av Sankoh. Vidare försök att få stopp på upproret genomfördes med hjälp av bombningar från nigerianska styrkor som var riktade mot de baser där NPFL befann sig.⁵⁶ Framsteg gjordes vid försöken att stoppa upproren under åren 1992 och 1993 vilket fick rebellerna att lämna vissa områden där de tidigare brutit diamanter och tjänat enorma summor pengar. Problemet med dessa diamanter var dock att intresset för ädelstenar även fanns hos de

⁴⁸ Adebajo, s. 84

⁴⁹ Olonisakin, s. 16

⁵⁰ Harvey W. Kushner, *Encyclopedia of terrorism* (Thousand Oaks: Sage Publications, 2003) Sid. 317

⁵¹ Kushner. 317

⁵² Adebajo, s. 84

⁵³ Human Rights Watch, *Getting Away with Murder, Mutilation, Rape* (1999)

⁵⁴ Adebajo, s. 82

⁵⁵ Adebajo, s 82

⁵⁶ Adebajo, s 82

dåligt betalda soldater och officerare som tillhörde Sierra Leones egen armé och som vid ett flertal tillfällen deserterade och istället tog upp diamantbrytning.⁵⁷

I samband med attackerna som RUF genomförde mot huvudstaden Freetown 1995 hyrdes legosoldater in från det sydafrikanska säkerhetsföretaget Executive Outcomes (EO). EO hade tidigare använts bland annat i Angola där de genomfört liknande uppgifter. Användandet i Freetown var lyckat och på bara några dagar lyckades man driva ut rebellerna ur staden och återta kontrollen över den.⁵⁸ EO var ett effektivt verktyg i kampen mot RUF som försvagades och pressades bakåt så pass mycket att de 1996 gick med på att skriva under ett fredsavtal med regeringen.⁵⁹ Förutsättningen för att RUF skulle skriva på avtalet var att de sydafrikanska legosoldaterna tillsammans med de övriga tillförda styrkorna skulle lämna Sierra Leone.⁶⁰ Avtalet signerades av båda parter och i samband med detta påbörjade RUF övergången till politiskt parti.⁶¹ EO lämnade Sierra Leone i januari 1997 vilket visade sig vara ett stort misstag då en militärkupp återigen genomfördes.⁶²

Avtalet höll endast en kortare tid och ännu en militärkupp genomfördes mot den sittande presidenten som nyligen valts. Den nya ledningen som tog över styret i landet kallade sig för Armed Forces Ruling Council (AFRC) och bestod av tidigare fångar som rymt från fängelse i samband med attacker mot det, samt militär personal.⁶³ AFRC erbjöd RUF, som de tidigare deltagit i striderna mot, platser i den nya regimen och ville på så sätt dela makten med dessa. Erbjudandet accepterades och den nya regimen fördömdes av omvärlden .

I nya försök att försöka stoppa upproret ökade nu ECOMOG sitt engagemang i Sierra Leone och skickade tusentals soldater från Nigeria, Ghana, Guinea och Gambia. Dessa genomförde attacker mot Freetown som pressade ut rebellerna och AFRC ur staden.⁶⁴ De nigerianska styrkorna som tillfördes bestod av ca 15 000 soldater och var även tillförda stridsvagnar och artilleri för att med hjälp av detta kunna stoppa upproret som pågick. Dessa soldater var inte utbildade i upprorsbekämpning vilket ledde till att deras operationer genomfördes enligt reguljär krigföring vilket fick stora konsekvenser.⁶⁵ Flertalet stridigheter genomfördes genom åren mellan parterna och dessa ovan nämnda är de viktigaste som utfördes i konfliktens tidigaste skede.

3.4 Nyttjande av statisk trupp som lever nära befolkningen

Sierra Leone använde sig av Kamajorer vid upprorsbekämpningen av RUF. Kamajorerna var lokala jägare⁶⁶ som stred för att befria sina byar som de försvarade och som genom att anfälla och förstöra rebellernas gömställen och baser utgjorde ett hot mot RUF. Till skillnad från Sierra Leones egen armé var denna styrka mer motiverad till uppgiften att slå motståndaren.⁶⁷ Dessa

⁵⁷ Adebajo, s 84

⁵⁸ Kushner, s. 317

⁵⁹ Adebajo, s. 86

⁶⁰ Adebajo, s. 86

⁶¹ Adebajo, s. 86

⁶² Adebajo, s. 87

⁶³ Adebajo, s. 87

⁶⁴ Kushner, s. 317

⁶⁵ Gberie, s. 121-122

⁶⁶ Adebajo, s. 82

⁶⁷ Gberie, s. 136

styrkor användes tillsammans med övriga civila försvarsstyrkor som fanns i landet och insättandet av Kamajorerna vid en attack mot staden Zogoda ledde till att ett fredsavtal framtvingades 1996.

3.5 *Kontroll över och kontakt med lokalbefolkningen*

Ett sätt för de ECOMOG-ledda styrkorna att skapa kontroll över befolkningen var att införa utgångsförbud i staden Freetown. Detta ledde till att lokalbefolkningen kände sig straffade i sitt eget hemland.⁶⁸ Kontakt med lokalbefolkningen genomfördes delvis med hjälp av bland annat FN som flera år innan insättandet av militär trupp redan tillfört personal för att bistå med humanitära projekt för att hjälpa befolkningen.⁶⁹

3.6 *Nedkämpa motståndarens politiska organisation*

Nigerias regering grep Sankoh 1997⁷⁰ där han inledningsvis placerades i husarrest för att så småningom sättas i fängelse då han ansågs vara skyldig till förräderi.⁷¹ Fängslandet ledde till att Sam Bockarie tog över ledarrollen i RUF och som med stor brutalitet påbörjade det som kom att kallas ”Operation No Living Thing”. Operationens mål var att få Sankoh frisläppt⁷² vilket misslyckades. Sankoh greps och släpptes vid ett flertal tillfällen efter detta och ersattes av nya ledare och det var inte förrän vid det slutliga gripandet i maj 2000 som det gav något resultat gentemot den organisation som han representerade. Med detta som en bidragande faktor demoraliserades och påbörjades tillbakadragandet av RUF.⁷³

3.7 *Genomföra lokala val*

Under hela denna konflikt genomfördes ett flertal val i området. På nationell nivå genomfördes presidentval redan 1996 då den dåvarande sittande ledaren för den styrande militärjuntan NPRC tvingades att genomföra ett demokratiskt val av omvärlden. Valet genomfördes med relativt högt deltagande, men vissa områden, framförallt på landsbygden, var för instabila för att valen skulle kunna genomföras.⁷⁴

Nya val hölls efter det att president Kabbah förklarade avväpningen av RUF avklarad i maj 2002. I valet ställde ett flertal partier upp, däribland Revolutionary United Front Party (RUF) som nu skapats. Bevakning av valet skedde med hjälp av observatörer från EU och Storbritannien som rapporterade att valet gått rätt till och att resultatet kunde godkännas. Kabbah vann ännu en gång och RUF lyckades inte få en enda plats i parlamentet. FN:s insatta fredsstyrka UNAMSIL utbildade befolkningen i hur valet skulle gå till och väl på valdagen utgjorde de skydd i de områden som man ansåg vara mest riskabla.⁷⁵

⁶⁸ Adebajo, s. 96

⁶⁹ Olonisakin, s. 88-89

⁷⁰ Gberie, s. 121

⁷¹ Adebajo, s. 86-87

⁷² Gberie, s. 121

⁷³ Gberie, s. 173

⁷⁴ Adebajo, s. 85

⁷⁵ Olonisakin, s. 111-113

3.8 *Pröva de valda ledarna*

Ahmed Tejan Kabbah, som valdes som president vid valet 1996 prövades hårt av både sin befolkning samt omvärlden. När han kom till makten var landet i krig och han kritiserades för att vara en svag och obeslutsam ledare.⁷⁶ Bara några månader efter valet genomfördes ännu en kupp mot regeringen men denna motverkades med hjälp av den nigerianska styrkan som fanns i huvudstaden för tillfället. Kabbah avsattes senare av ytterligare en militärkupp som ledde till att han flydde till Guinea.⁷⁷

3.9 *Organisera ett parti*

Partier har hela tiden funnits i Sierra Leone förutom det parti som representerar Revolutionary United Front. Denna faktor är därav inte intressant att undersöka.

3.10 *Bekämpa de sista upprorsmakarna*

Efter FN:s intrång i Sierra Leone i samband med det fredsavtal som signerades i Lomé i juli 1999 påbörjades till slut stegen mot fred i landet. Underskrifterna från de stridande parterna innebar enligt avtalet att fred och vapenvila skulle råda i landet men i praktiken var det ingen skillnad mot tidigare. Sankoh, som suttit fängslad fram till dess släpptes trots att han var dömd till dödsstraff och man gjorde honom till ordförande för en kommitté för strategiska mineraler. Utöver detta gjordes han även till vice president i Sierra Leone.⁷⁸ Fredsavtalet innebar också att alla deltagare i kriget benådades för allt som de genomfört under tiden fram till dess att Loméavtalet trädde i kraft vilket ledde till ett stort missnöje bland befolkningen och omvärlden.⁷⁹

Den styrka som FN satte in genomförde en fredsbevarande operation enligt ett kapitel VII mandat och var den största styrka som någonsin använts vid en konflikt vid denna tid.⁸⁰ Innebörden av mandatet var att FN-soldaterna hade rätt att använda våld för att motstå de attacker som genomfördes mot dem, vilket till en början inte efterlevdes av soldaterna eftersom de var dåligt informerade om detta.⁸¹ Rebellerna kunde tack vare detta vid ett flertal tillfällen ta vissa av FN-soldaternas vapen under deras uppdrag och de genomförde även kidnappningar av ett hundratal soldater och FN-medarbetare samt kunde de fortsätta med sin gerillataktik och påvisa för befolkningen att även om FN var där så gjorde de ingenting för att skydda befolkningen.⁸² Vändningen kom i samband med att delar av RUF blev nedkämpade av brittiska styrkor som agerade självständigt, utan inblandning av FN, samt vid de nederlag som RUF led vid försöken att attackera flyktingförläggningar i närheten av Guineas huvudstad Conakry dit tusentals människor flytt.⁸³ Dessa nederlag i kombination med att Sankoh återigen arresterades ledde till att RUF demoraliserades och FN:s avvärjning och demobiliserings-program nu började ge resultat.⁸⁴ I januari 2002 förklarade president Kabbah att avvärjning och demobiliserings-programet var avslutat samt att kriget nu var över och FN påbörjade tillbakadragandet av de första soldaterna i september samma

⁷⁶ Adebajo, s. 85

⁷⁷ Adebajo, s. 87

⁷⁸ Gberie, s. 157

⁷⁹ Gberie, s. 158

⁸⁰ Olonisakin, s. 111

⁸¹ Gberie, s. 164-165

⁸² Gberie, s. 165-166

⁸³ Gberie, s.172-174

⁸⁴ Gberie, s. 171-175

år. FN:s insats fortsatte fram till slutet av 2005 och löse sådana uppgifter som att till exempel skydda presidentvalet 2002 då Kabbah vann med ca 70 % av rösterna.⁸⁵

4 Analys av empiri

4.1 Utfallet

Diehl menar i sin teori att det finns vissa faktorer som avgör om det kan anses vara ett lyckat utfall eller inte i en konflikt. I fallet Sierra Leone skapade man fred genom att bygga upp en miljö där båda parter slutligen skrev på det fredsavtal som sedan dess gällt mellan de stridande parterna. Våldet minskade i samband med att FN-trupp sattes in som sedan kunde dras tillbaka för att låta landet själva hantera säkerheten. Konflikten isolerades från att sprida sig till omkringliggande länder men den påverkades av det samtidiga inbördeskrig som pågick i Liberia.

4.2 RUF

RUF var inledningsvis en rebellrörelse som arbetade utifrån Galulas borgerliga metod för uppror. Genom deras inledande attacker mot städerna spred de skräck hos befolkningen och kunde med hjälp av dessa attacker försöka sprida sitt politiska budskap och utöka sina möjligheter till rekrytering. Deras utbildning som de erhållit i Libyen och Burkina Faso gav organisationen metoder för att genomföra eldöverfall och andra attentat enligt klassiska gerillametoder vilket skapade stora problem för motståndaren. Terrorismen som de bedrev mot städer och byar pågick under hela kriget och utvecklades vidare från att bestå i att plundra och förstöra städer och därigenom försöka påvisa att staten inte var kapabel att ta hand om sin befolkning, till att ytterligare påvisa detta genom att mörda och lemlästa människor.

Enligt Galula är det andra steget i den borgerliga metoden att samla in pengar från befolkningen vilket organisationen gjorde genom "Operation Pay Yourself" som beskrevs tidigare i empirin. Insamlingen skedde inte i den direkta form som Galula beskriver den, med att människor frivilligt skulle skänka sina pengar, Rebellerna hävdade dock att den var frivillig och misshandlade, lemlästade eller mördade den som valde att inte "betala" frivilligt. En annan del i det andra steget är de selektiva morderna gentemot högt uppsatta, folkligt förankrade, individer. Morden och angreppen på vissa grupper påvisar att organisationen utförde selektiva mord på individer som hotade rebellerna eller som inte delade deras åsikter.

RUF gjorde flera försök till att skapa ett politiskt parti och deltog även vid de val som hölls. Resultatet av dessa försök anser jag påvisa att de därigenom påbörjade övergången mot att istället använda sig av den ortodoxa metoden, precis så som Galula beskriver i sin teori.

⁸⁵ Olonisakin, s. 113

4.3 Upprorsbekämpning

Upprorsbekämpning

Som ett svar på det uppror som RUF genomförde sattes trupp in i olika konstellationer i landet. Denna trupp var inledningsvis kraftigt eftersatt vad gäller resurser samt utbildning och även lojalitet vilket ledde till att operationerna som genomfördes inte hade önskad slagkraft. Så småningom tillfördes trupp från omkringliggande länder vilket gav en ökad slagkraft då artilleri och stridsvagnar nu kunde användas. Problemet med detta var dock att stridsvagnar inte har möjlighet att nyttja sin fulla verkan i en miljö lik denna då rebellerna krigar på sin hemmaplan och nyttjar den svåråtkomliga terrängen för att försvåra för de reguljära styrkorna. Eftersom stora delar av de styrkor som tillfördes inte hade någon utbildning i upprorsbekämpning utfördes striderna enligt reguljära metoder vilket enligt Galula inte är lyckat vid bekämpande av rebeller. Det faktum att lojaliteten var bristande och att det fanns andra intressen än krigföring bland delar av styrkorna gjorde att upprorsbekämpningen blev ineffektiv och inte gav de resultat som efterfrågades. Utdrivande av rebellerna genomfördes vid ett flertal tillfällen i huvudstaden samt i de diamantrika områdena vilket får ses som en framgång under de perioder då detta lyckades. Detta skulle kunna vara ett sätt att försöka slå ring mot motståndaren då man tryckte de utåt mot framförallt Liberia under de första åren av konflikten. Dock lyckades man inte hindra rebellernas möjligheter till att rekrytera och deras attacker mot strategiskt viktiga platser fortsatte med blandat resultat.

Insättande av statiska styrkor

Användandet av Kamajorerna kan ses som ett sätt att nyttja statiska styrkor vid samhällen och viktiga platser. Deras motivation låg i att skydda sina byar och detta var även den uppgift de löste. Eftersom de fanns på plats i byarna där de levde och verkade och var lojala mot regeringen, åtminstone under den tid då regeringen inte leddes av militärjuntor som samarbetade med rebellerna, utgjorde de de statiska styrkor som Galula syftar till. De reguljära styrkorna som fanns i landet hade inledningsvis sin bas i huvudstaden varifrån de utgick och genomförde sina operationer.

Kontakt med och kontroll över befolkningen

Detta steg är ett av de viktigaste stegen vid upprorsbekämpning och det enda jag kan finna vid min datainsamling är det jag har beskrivit i empirin. Att belägga befolkningen med utgångsförbud är ett sätt att skapa en kontroll över dem eftersom man genom detta begränsar deras möjligheter att röra sig och på så sätt få kontakt med rebellerna. Det humanitära arbete som genomfördes av bland annat FN bestod i att skapa flyktingförläggningar samt erbjuda sjukvård och mat. Dessa projekt bygger inte på att få befolkningen att utföra uppgifter för att på så sätt känna sig delaktiga utan handlar istället om att få människor att överleva. Utvecklingen av projekten i ett senare skede har förhoppningsvis gått åt att involvera befolkningen i större utsträckning. Huruvida de övriga stegen, som Galula menar bör genomföras, utfördes har jag inte funnit något stöd för i min undersökning.

Lokala val

Istället för att som i Galulas teori genomföra lokala val så hade man presidentval i Sierra Leone vid ett flertal tillfällen. Dessa presidentval syftade till att återgå till det politiska styre man hade

innan upproret och vissa politiska förändringar så som att dra tillbaka den lag som gjorde Sierra Leone till en en-parti-stat gjorde att man öppnade upp för ett mer demokratiskt samhälle. Eftersom den politiska apparaten fanns kvar i landet genom hela upproret men bemannades av olika konstellationer med olika viljor fungerade presidentvalen som ett substitut för lokala val. Det faktum att de tidigare stegen enligt metoden var dåligt genomförda resulterade också i att presidenten ofta blev utsatt för kupper och störtades.

Nedkämpa rebellernas politiska organisation

RUF tog lång tid på sig innan de ens påbörjade arbetet med att organisera sig till ett politiskt parti. Detta gjorde det svårt för upprorsbekämparna att arbeta aktivt mot denna organisation och det man istället gjorde var att gripa rebellernas ledare vid ett antal tillfällen. Trots gripandet av Sankoh upphörde inte attackerna från rebellerna och med de nya ledarna som tog Sankohs plats eskalerade våldet och rörelsen gick snarare från att vara en rebellrörelse, med någon form av politisk strävan att störta den sittande regeringen, till att istället vara mer intresserade av diamant-handel och mord. Eftersom RUF vid ett flertal tillfällen presenterat Sankoh som sin ledare vid uttalanden i tv och i radio var upprorsbekämparna medvetna om vem som var organisationens ledare vilket bör ha underlättat försöken att nedkämpa organisationen.

Pröva ledarna

Eftersom presidenten tillsattes under ett pågående uppror utsattes denne för en stor prövning redan från första början. Att han dessutom hade en eftersatt armé och skulle arbeta i ett korrupt samhälle underlättade inte detta arbete. Utifrån de valresultat som levererades vid omvalet 2002 går det att utläsa att befolkningen kände förtroende för president Kabbah vilket bör antyda att hans arbete efter det första valet 1997 uppskattades.

Organisera ett parti

Bristen på partier har aldrig funnits i landet sedan man återgick till att vara en fler-parti-stat och efter valen använde man sig av de redan befintliga partierna som fanns. Man genomförde aldrig någon omorganisation eller förändring av dessa så vitt jag kan finna i min undersökning trots att behovet kan ha funnits med tanke på den korruption som fanns.

Bekämpa de sista upprorsmakarna

I fallet Sierra Leone bekämpades de sista upprorsmakarna med hjälp av insättandet av brittisk trupp samt ett misstag från RUF:s sida då de försökte att nå flyktingförläggningarna i Guinea. Innan detta hade fredsavtal skrivits under av båda parter så i teorin var kriget över redan innan detta men verkligheten såg annorlunda ut. Galula menar i sin teori att de sista upprorsbekämparnas ska störtas med hjälp av stora operationer vilket jag inte finner att man har genomfört. Arbetet som FN utförde var att genomföra avvärjning och demobilisering av rebellernas styrkor och inga av de operationer som britterna genomförde syftade till att slå motståndaren utan snarare att skydda strategiskt viktiga platser så som flygplatser för att på så sätt kunna flyga hem utomstående parter. Det man å andra sidan gjorde vilket Galula också förespråkar var att erbjuda amnesti vilket var en av anledningarna till varför RUF signerade fredsavtalet.

4.4 Diskussion

Utifrån min analys av RUF så anser jag att denna organisations metod till en början liknade Galulas metod för ett uppror då de uppfyller de flesta av de punkter som han tar upp i sin teori. Senare i konflikten gör man avsteg från denna metod och jag kan inte se att de påbörjar ett uppror enligt den ortodoxa metoden som Galula beskriver då rebellerna går över till att genomföra massmord och lemlästningar och till synes inte verkar eftersträva att få något folkligt stöd. Deras arbete verkar snarare syfta till att skrämja befolkningen för att få dem att foga sig och den politiska förankringen kan jag inte finna. Förändringen av deras tillvägagångssätt skulle kunna ses som en försvårande omständighet till att använda sig av Galulas metod för upprorsbekämpning då den är framtagen för att användas mot en motståndare som arbetar utifrån någon av de metoder som han har förutbestämt. Å andra sidan anser jag inte att förändringen som de gör genom att trappa upp våldet och bli mer ostrukturerade i sitt val av platser för angrepp gör att de helt kliver ifrån den borgerliga metoden utan snarare att detta är en tillbakagång till det första steget i metoden då slumpmässigt valda platser och spektakulära aktioner återigen tycks vara av vikt.

Upprorsbekämpningen av RUF genomfördes bitvis enligt Galulas metod för just detta men de flesta av de punkter som han tar upp efterföljs inte i tillräcklig utsträckning för att få den eftersträvade effekten. Att de inledande försöken att bekämpa rebellerna är ett misslyckande beror på ett flertal faktorer. Rebellerna bekämpas aldrig och deras rekrytering stoppas inte heller vilket gör att arbetet med de övriga stegen försvåras och även om Galula inte menar att man skall slå motståndaren i detta steg måste man ändå ta kontroll över deras agerande och försvåra deras möjligheter till rörelse och rekrytering. Detta gjorde man inte i Sierra Leone då man på grund av bristande resurser och utbildning bedrev reguljär krigföring mot en motståndare som använde sig av terrängens fördelar för att på så sätt komma undan stridsvagnar och andra metoder som användes emot de. Det slutliga bekämpandet av RUF genomfördes i slutändan med hjälp av en kraftig insats av FN samt tack vare den utnötning som skett av rebellerna under åren. Även om striderna inte var över i praktiken så skulle de vid FN:s intrång vara det på pappret vilket var en förutsättning för att FN skulle gå in över huvudtaget. Det arbete som FN genomförde var framförallt att avvärja rebellerna, kamajorerna och en del övriga civila skyddsstyrkor som hade skapats i landet vilket genomfördes som en del av det fredsavtal som tecknats mellan de stridande parterna. Av den anledningen anser jag inte att arbetet kvalificeras till att anses vara motsvarande det arbete som Galula syftar till att man bör genomföra för att slutligen bekämpa rebellerna. Att däremot erbjuda amnesti till rebellerna är någonting som Galula anser kan vara en lösning på problemet och det var även det man gjorde till dessa styrkor. Om man ser det utifrån den aspekten så har man följt den slutliga punkten enligt metoden för upprorsbekämpning. Detta skulle kunna vara ett sätt att använda sig av kombinerade vapen men istället för att kombinera enbart beväpnade aktioner så skulle kombinationen kunna bestå i en militär del samt en politisk del.

Det politiska arbetet försvårades på grund av alla de kupper som utfördes och de insatser som man borde ha genomfört enligt Galulas metod har jag ej funnit vid min undersökning. FN och andra organisationer kan innan insättandet av fredsbevarande trupp ha utfört delar av det arbete som staten borde ha utfört vad gäller att återfå befolkningens förtroende och skapa kontroll över dessa men detta har jag ej undersökt. Eftersom staten aldrig skapade sig en kontroll över befolkningen kunde man heller inte förhindra rebellernas rekryteringsmöjligheter som även om de inte skedde frivilligt från befolkningen ändå genomfördes relativt framgångsrikt. Det som är intressant gällande denna punkt är dock det faktum att befolkningen aldrig delade rebellernas åsikter

vilket borde innebära att statens kontroll av befolkningen inte är av samma vikt för att lyckas bekämpa upproret. Att däremot undvika och avstå från kontakten med befolkningen medger ökade möjligheter för rebellerna att påvisa att staten inte bryr sig om dess medborgare och av den anledningen bör det finnas ett intresse att genomföra projekt i samhällena samt upprätta skydd av dem.

Sammanfattningsvis så anser jag att man kan se likheter mellan Galulas metod och den man använde sig av i Sierra Leone, men likheterna existerar inte i tillräckligt stor utsträckning för att man skall kunna anse att det är tack vare Galulas metod som man lyckades uppnå fred i Sierra Leone. Stegen slutfördes aldrig riktigt innan man påbörjade nästa steg vilket ledde till att man hela tiden fick börja om, framförallt med upprorsbekämpningen. En av anledningarna till varför man inte använde sig av denna metod skulle kunna vara att man inte var medveten om att den finns och att man inte hade utbildat sina soldater inom annat än reguljär krigföring. Detta i kombination med att den politiska apparaten inte fungerade i tillräcklig utsträckning ledde till att man var tvungen att använda sig av legosoldater och stora mängder trupp från andra länder för att kunna försöka bekämpa upproret. Ett annat stort problem i detta område som jag tror har spelat in mycket är intresset och värdet av diamanterna som medger en stor inkomst till den part som för tillfället äger gruvorna.

5 Avslutning

5.1 Slutsatser

Likheter mellan metoden som man använde sig av vid lösandet av konflikten i Sierra Leone och Galulas metod för upprorsbekämpning går att finna. Likheter är inte tillräckligt stora för att kunna påstå att det beror på likheter med Galulas metod som man lyckades uppnå fred i landet eftersom många av de viktigaste delarna aldrig utförs så grundligt som Galula syftar till samt inte i den ordningsföljd som Galula anser att de bör göras. Det lyckade utfallet i Sierra Leone berodde på någon annan anledning.

Galulas metod är troligtvis mer tillämpbar på en styrka som är välutbildad, lojal och resursstark i ett land där staten är stark.

5.2 Förslag till vidare forskning

Upproret i Sierra Leone är intressant av många anledningar. En av anledningarna är just de diamanter som finns i landet som spelat stor roll för alla delaktiga parter i konflikten. Ett förslag till vidare forskning är att titta på hur dessa diamanter påverkade konflikten och varför man inte genomförde åtgärder mot handeln med dessa i ett tidigare skede. Ett annat förslag är att försöka fastställa vilka faktorer det var som gjorde att FN lyckades så pass bra som de anses ha gjort i Sierra Leone.

6 Referensförteckning

Tryckta referenser

Adebajo, A (2002), *Building peace in West Africa Liberia, Sierra Leone, and Guinea-Bissau* Boulder, Lynne Rienner Publishers Inc.

Diehl P, (2008) *Peace Operations*, Cambridge: Polity Press

Galula, D (1964), *Counterinsurgency Warfare –Theory and practice*, Westport: Praeger Security International

Jervas, G (2003) *Terrorismens tid*, Kristianstad: SNS Förlag

Kushner, H (2003), *Encyclopedia of terrorism*, Thousand Oaks: Sage Publications

Lansana, G (2005), *A Dirty War in West Africa – The RUF and the destruction of Sierra Leone*, Bloomington: Indiana University Press

Olonisakin, F (2008), *Peacekeeping in Sierra Leone – The Story of UNAMSIL*, Boulder, Lynne Rienner Publishers Inc.

Otryckta referenser

British Army (2009), *British Army Field Manual Volume 1, part 10 Countering Insurgency*, u.o.

Försvarsmakten (2010) *Nomenklatur för markstrid MSR 1:4 Förhandsutgåva 2*, Stridstekniksektionen, Kvarn

Heldt B, (2003) *Betingelser för framgångsrika fredsbevarande operationer* Stockholm: Försvarshögskolan

Human Rights Watch, (1999) *Getting Away with Murder, Mutilation, Rape. New Testimony from Sierra Leone*

http://www.hrw.org/legacy/reports/1999/sierra/SIERLE99-03.htm#P437_82063 (Senast besökt 18 maj 2011 kl 15.30)

Human Rights Watch (1998), *Sowing Terror: Atrocities Against Civilians in Sierra Leone*

http://www.hrw.org/legacy/reports98/sierra/Sier988-03.htm#P216_31285 (Senast besökt den 10 maj 2011 kl 14:00)

Marlowe, A (2010), *David Galula- His life and intellectual context* Carlisle: Strategic Studies Institute

<http://www.strategicstudiesinstitute.army.mil/pdffiles/PUB1016.pdf> (Senast besökt den 27 april 2011 kl 14:30)